

Seguretat

de Carles Mallof Quintana

2008

Versió definitiva

Seguretat

de Carles Mallol Quintana

Personatges

Cada actor interpretarà dos personatges, un de cada història. Al text, els personatges de les dues històries es diuen igual, amb la intenció de facilitar la lectura.

MAGDA missatgera – MAGDA agent

CRISTINA missatgera – CRISTINA agent

PERE missatger – PERE agent

RICARD missatger – RICARD agent

SARA missatgera – SARA agent

DAVID missatger – DAVID cunyat

Espai

La història té lloc a dos espais.

L'espectador, però, només veu un sol espai. És a dir, les dues històries tenen lloc al mateix espai escènic.

Nota

La història A és la dels missatgers. La història B, la dels agents de Seguretat.

La “nena” no ha d'aparèixer en escena.

INTRO

En RICARD missatger entra amb una tassa de cafè. La deixa sobre la taula i surt.

En RICARD segurata entra amb la bossa i en treu un walkie. Guarda la bossa a la taquilla.

La MAGDA missatgera entra amb paquets i menjant. Els deixa sobre el banc i surt.

La MAGDA segurata entra amb un termo. El guarda a la taquilla.

En PERE missatger entra amb la motxilla. La guarda a la taquilla. Surt.

En PERE segurata entra i es fa un petó amb la MAGDA.

La CRISTINA missatgera entra i va a la taquilla. N'agafa un bloc de notes. Surt.

La CRISTINA segurata entra bevent una coca-cola. La guarda a la taquilla. Seu.

Són tots a dins. Preocupats pel nen perdut.

Escena A1.

Missatgers.

MAGDA

No, esclar, no es tracta de si hauria d'haver vingut a treballar amb el nen o no... Es tracta que som missatgers i no hem de viure...

CRISTINA

Es tracta de com és.

PERE, *parlant de la SARA, que és fora.*

Ens ho ha dit ella. Tampoc no ens ha donat gaire detalls però alguna cosa ha/

RICARD

Tu te'n recordes?

PERE

Jo no l'he volgut ni mirar.

MAGDA

Jo tampoc. L'he vista corrent cap al lavabo i m'ha fet cosa.

CRISTINA

Fem el favor de parlar un moment del nen. I no tant d'ella.

RICARD

Però està vomitant.

CRISTINA

Li passarà. No cal parlar tota l'estona d'ella.

RICARD

Qui l'ha vist entrar?

PERE

Ha fet com si res.

CRISTINA

Però algú la deu haver vist entrar.

PERE

M'ha dit: "No facis preguntes. S'asseurà el teu costat. Només seran 4 hores".

RICARD

On havia d'anar?

CRISTINA

Però què portava posat, el nen?

MAGDA

Per què 4 hores, només?

PERE

No ho sé.

CRISTINA

Qui l'havia de venir a buscar?

MAGDA

No ho sé.

PERE

No, jo tampoc.

MAGDA

No, no, no ho sé.

RICARD

Esperem que surti del lavabo.

CRISTINA

Però hem mirat a missatgeria nacional, a missatgeria internacional i a missatgeria exprés? Hem mirat a tots els departaments?

MAGDA

Sí.

PERE

Sí.

MAGDA

Però podem tornar-ho a mirar.

CRISTINA, *a en RICARD*

Hem mirat a tots els departaments?

RICARD

Sí.

PERE

Què busquem?

CRISTINA

Com anava vestit?

RICARD

A veure, collons, era un nen.

CRISTINA

Com més informació tinguem, millor.

MAGDA

El color de la roba, els cabells... Ell, com era ell.

RICARD

És un nen. I punt. Si en trobeu un, és ell.

MAGDA

Ja.

PERE

Sí, sí, és clar.

CRISTINA

Però si sabem on anava després... o qui l'havia de venir a buscar...

MAGDA

Potser ja l'han vingut a buscar.

PERE

Algú sap per què va tenir-lo tan jove?

RICARD

Fa un parell d'anys, un dels de seguretat també va venir a treballar amb la filla i la va tancar al lavabo de 8 a 12.

MAGDA

Al lavabo que tenen allà baix o a quin lavabo?

PERE

Com vols que sigui el lavabo d'aquí dalt? Per alguna cosa tenen el seu, de lavabo.

MAGDA

No ho sé.

CRISTINA, *per la mare, que és fora.*

Està vomitant com una desgraciada.

RICARD

A vegades li parlo d'aquell dia, perquè la nena es va marejar i la vam haver de portar a Urgències. No tenen sortida d'aire o no sé què, en aquell lavabo.

PERE

És que li diem lavabo perquè té un forat. Quan ho pensen arreglar? Només tenen peles pel que volen.

RICARD

I la nena plorava però ningú no la sentia.

CRISTINA

I ningú no va anar a pixar en tot el matí?

MAGDA

Tampoc són tants.

PERE

I el pare?

RICARD

És un desgraciat. Si quan li trec el tema, em diu que ell mai no ha vingut amb la seva filla a la feina.

CRISTINA

Però si la vas portar tu a Urgències.

MAGDA

Exacte.

RICARD

Jo no la vaig portar a Urgències.

CRISTINA

Em pensava que sí.

MAGDA

Jo també.

RICARD

Doncs no. Però ara es veu que la seva filla no està del tot bé. Em penso que des d'aquell dia que té problemes i l'han de portar a l'hospital dos cops per setmana.

MAGDA

Quins problemes pots tenir després de quedar-te tancada a un lavabo?

CRISTINA

Tenia 4 anys, la nena.

PERE

O menys.

RICARD, *per la mare, que és fora. A la MAGDA:*

Ves a mirar com està.

MAGDA

Com vols que estigui?

RICARD

A veure, fa més de cinc minuts que s'hi ha tancat.

PERE

Pica.

CRISTINA

Jo crec que és imprescindible que sapiguem què portava posat. I no perquè sigui aquí. El nen no és aquí, segur.

RICARD

L'hauríem vist.

CRISTINA

Exacte. Per això hem de saber què portava posat. Parlem amb els de seguretat. O truquem directament a la policia.

MAGDA

Encara no hem trucat a la policia?

PERE

Ella no ho vol.

CRISTINA

Diu que si la truquem/

RICARD

Està vomitant. Avisa als de seguretat. Truca a la policia.

MAGDA

Un moment. Però estem segurs que ha vingut amb el nen? Qui l'ha vist, el nen?

PERE

Clar que ha vingut amb el nen.

CRISTINA

Com era? Algú se'n recorda?

Ningú no diu res.

La SARA surt del lavabo. Fa mala cara.

SARA

Estic bé.

RICARD

Sara...

La SARA seu. Els altres se la miren. No diuen res.

CRISTINA

Tu saps com anava vestit, el teu fill?

La SARA està a punt de respondre. Quan vol fer-ho, no li surt cap paraula. No ho entén. Tots se la miren estranyats. No entenen que no pugui respondre.

PERE

S'està marejant.

SARA

No. Estic bé.

PERE

Sí, sí, s'està marejant.

SARA

Que no, que estic bé.

MAGDA

Sí que s'està marejant.

SARA

No s'està marejant.

La MAGDA li diu alguna cosa a l'orella de la CRISTINA.

SARA

Què li dius?

RICARD, a la Sara.

No et moguis

PERE

Si et mous molt, et marejaràs i/

SARA

Estic bé.

PERE

Estàs blanca.

RICARD

Ha perdut un nen.

SARA

Què?

PERE

Que estàs molt blanca.

SARA

Què he perdut?

La MAGDA deixa de parlar amb la CRISTINA.

CRISTINA, de cop, a en Pere.

Tu ets l'únic que l'ha vist.

De sobte, la SARA cau a terra. Ha perdut el coneixement. La CRISTINA no se n'adona i continua parlant amb en PERE. La MAGDA i en RICARD van a ajudar la SARA, que no reacciona.

CRISTINA, cada vegada més fora de sí.

Ha entrat i t'ha dit: "Només seran 4 hores" i tu l'has d'haver vist i t'han trucat del despatx, no sé quin tema de facturació de paquets internacionals. I el mostrador on era? El mostrador era aquí, perquè els mostradors no es mouen. I tu on eres? Tu no estaves enganxat al mostrador, no, ningú no vol estar enganxat al mostrador. Tu no eres al costat del mostrador; només hi havia el nen. I encara tens els collons de dir que no l'has vist, el que passa és que has pujat a

la terrassa amb el nen i què li has fet? Has pujat a la terrassa, li has ensenyat Barcelona i el nen s'ha enfilat i t'ha caigut.

RICARD

Cristina.

MAGDA

Cristina.

CRISTINA

Amb qui collons creus que estàs parlant, eh? Explica què ha passat.

PERE

No em trobo bé.

Què li has dit, Magda? Per què em parla així?

MAGDA, *per la Sara, que és a terra.*

La Sara.

PERE

No em trobo bé.

CRISTINA

I llavors has sortit, l'has vist esclafat a terra, l'has tapat amb qualsevol cosa i on l'has enterrat?

Quins collons que té!

PERE

He de vomitar.

CRISTINA

Només li he dit la veritat.

RICARD

Calla.

CRISTINA

Soc la responsable.

SARA

Estic millor.

MAGDA, a en RICARD

Emporta-te-la.

SARA

Estic bé, de debò.

La SARA fa esforços per deixar-se anar de la MAGDA i en RICARD, que l'agafen, com per protegir-la.

SARA

De debò.

Deixen a la SARA, que torna a caure a terra.

MAGDA

Sí que s'està marejant, sí.

CRISTINA, a la MAGDA i a en PERE

Aneu a buscar el nen.

A en RICARD:

No l'hauria d'haver portat. Sap que no pot venir a la feina amb el seu nen.

RICARD

L'hem de trobar.

CRISTINA

No pateixis. L'acaben d'anar a buscar.

RICARD

És clar que el trobaran.

CRISTINA

El que m'emprenya més és aquesta tia.

RICARD

No està bé.

CRISTINA, per la Sara.

I si és morta? Tindrem problemes.

RICARD

No pot ser morta. No exagerem. Està afectada pel que acaba de passar. Tu com estaries si haguessis perdut un nen.

CRISTINA

Tu veus que respiri?

RICARD

Sí, no?

CRISTINA

No ho sé.

Se la miren durant una estona.

CRISTINA

Mira.

RICARD

Què?

CRISTINA

Es mou.

RICARD

Sara... Respira, Sara. Respira.

CRISTINA

Tindrem problemes per culpa seva.

RICARD

Vols callar?

CRISTINA

Estem paralitzant la producció...

RICARD

Quina producció?

CRISTINA

Dic producció perquè no sé com es diu el que fem quan/

RICARD

Empaquetem. Classifiquem.

CRISTINA

Producció. No sé com es diu però jo dic/

RICARD

Doncs calla.

Sara... Estàs bé?

SARA

Què li he fet?

RICARD

A qui?

No li has fet res. Has vingut a treballar amb ell. Per què? Posa't bé. Espera. Així. No li has fet res. Es deu haver amagat a qualsevol lloc. Aixeca't, així. I trucarem als de seguretat i ho veuran tot a les càmeres i ja està. No li has fet res, al nen. Com es diu?

CRISTINA

L'has perdut.

RICARD

Tranquil·la, Sara.

CRISTINA

Ningú no sap on és.

RICARD

Vols callar?

CRISTINA

Pot ser que hagi pujat a la terrassa.

SARA

A la terrassa?

CRISTINA

I si ha pujat a la terrassa...

RICARD

Calla, Cristina.

SARA

Qui l'ha vist?

CRISTINA

Ningú.

La SARA mira en RICARD, buscant una explicació. En RICARD fa que no.

SARA

L'he deixat al mostrador de l'entrada. I he dit que només serien quatre hores. És que només havien de ser quatre hores.

Quan hem arribat, hem baixat del cotxe, li ha caigut la bossa a terra, ja li ha caigut quan hem sortit de casa i ha començat a plorar perquè deia que l'Andi s'havia fet mal i que havíem d'anar a l'hospital, que si havia caigut de tan amunt segur que s'havia trencat una cama, i l'he fet callar, i no m'ha dit res en tot el viatge, i m'han vingut ganes de plorar. Quan érem aquí davant, no volia sortir del cotxe i l'he fet baixar d'una estrebada i li ha tornat a caure la bossa a terra i després s'ha posat a plorar, perquè si l'Andi cau dues vegades segur que es mor, mama, em deia.

RICARD

Qui és l'Andi?

CRISTINA

Deu ser el collons de mascota del nen. Veus? Ja sabem alguna cosa. El nen portava una bossa amb una mascota.

SARA

No. L'hem deixada al cotxe.

CRISTINA

Perfecte.

SARA

He matat el meu fill?

En RICARD i la CRISTINA es miren. No volen respondre. Silenci.

Tomen la MAGDA i en PERE

RICARD

Què?

MAGDA

Hi ha un animal a la sala d'etiquetatge.

PERE, *indicant una mida.*

Així.

MAGDA

No, així.

CRISTINA

Què vol dir un animal?

SARA, *indicant una altra mida.*

Era així?

MAGDA

No.

PERE

Sí.

CRISTINA

És l'Andi.

MAGDA

Qui és l'Andi?

CRISTINA

El collons de mascota del nen.

SARA

No pot ser l'Andi. L'hem deixat al cotxe, amb la bossa.

CRISTINA

Potser no l'heu deixat al cotxe.

PERE

Hem tancat la porta de la sala d'etiquetatge. Perquè l'animal no surti.

MAGDA

Si saben que hem deixat entrar un animal, ens caurà el pèl.

CRISTINA

Si saben que hem perdut un nen, ens caurà el pèl.

MAGDA

Estàs bé, Sara?

PERE

Com vols que estigui bé?

CRISTINA, *a en Pere.*

Has vomitat?

MAGDA

A la sala d'etiquetatge.

PERE

He vomitat. Per això he vist l'animal.

CRISTINA

Quin animal és? Un hámster?

SARA i PERE

Una rata.

MAGDA

Però no patiu. La rata està bé. No li ha vomitat a sobre.

CRISTINA

I què, si li hagués vomitat a sobre?

MAGDA

És la mascota del nen.

SARA

Estic segura que l'hem deixat al cotxe.

CRISTINA

El collons de l'Andi ens portarà fins al nen.

PERE

Com?

MAGDA

Per l'olfacte.

PERE

És una rata, no un gos.

MAGDA

Les rates també tenen olfacte.

CRISTINA

Aneu a la sala d'etiquetatge. I porteu-me l'Andi.

SARA

És impossible. Estic segura que l'hem deixat al cotxe. Tinc la imatge. Ho veig claríssim.

La MAGDA surt i anima la SARA.

MAGDA

El trobarem.

SARA

Soc la seva mare.

CRISTINA

Ets la seva mare, exacte, però no recordes ni quina roba portava.

La SARA surt.

CRISTINA

Què? No penses dir-me què li has fet, al nen? L'has vist o no? Se t'ha escapat? Te l'ha deixat i no saps on ha anat? És això no?

PERE

I els de seguretat? Per què no pugem?

CRISTINA

Què li has fet?

PERE

Avisem als de seguretat. O truquem a la policia.

CRISTINA

Si truquem a la policia, ens caurà el pèl.

PERE

Però si abans has dit que/

CRISTINA

Ho retiro.

PERE

És un nen. Li pot haver passat qualsevol cosa.

CRISTINA

Li pots haver fet qualsevol cosa.

PERE

No.

CRISTINA

I no penso donar la cara per tu.

PERE

Potser l'han segrestat.

CRISTINA

Què dius? L'únic que l'ha vist has estat tu.

PERE

Jo no l'he vist.

CRISTINA

Si no l'has vist, és perquè no eres al mostrador.

PERE

No, no era al mostrador. Tens raó. Ho sento. Però no he vist el nen.

CRISTINA

La teva feina és ser darrere del mostrador quan et toca ser darrere del mostrador.

PERE

No hi era. I el nen tampoc.

Bé, el nen, no ho sé. Potser sí. Jo no hi era. Potser el nen sí. No ho sé.

CRISTINA

No trucarem a la policia. Tinc una hipoteca.

PERE

No ens passarà res.

CRISTINA

Hem deixat venir a treballar aquella desgraciada amb un nen, l'hem perdut i, probablement, l'hem mort. Com vols que no ens passi res?

PERE

I si li passa res, al nen?

CRISTINA

Això és igual. No el coneixem, aquest nen.

PERE

Però/

Entra en RICARD amb una jaqueta de nen petit a les mans. Entra la MAGDA.

RICARD

No hem trobat l'Andi.

CRISTINA

Qui és l'Andi?

PERE

És la jaqueta del nen? On era? És aquí. Ja està. Li heu dit a la Sara?

MAGDA

Jo ja li he dit que no pot ser seva, que és molt gran per un nen de 4 anys.

RICARD

Era a la sala d'etiquetatge.

PERE

L'Andi també era a la sala d'etiquetatge.

MAGDA

Però és una rata i les rates van molt de pressa. Potser li hauries d'haver vomitat a sobre.

RICARD

Avisem els de seguretat. Truquem a la policia.

CRISTINA

Ningú no avisarà als de seguretat. Ningú no trucarà a la policia.

MAGDA

I la Sara?

CRISTINA

Ho hem de solucionar nosaltres.

RICARD

Per què?

CRISTINA

Soc la responsable i dic que ho hem de solucionar nosaltres. No vull que entri ningú. Ningú. Els de Seguretat ens veuen. Hauríem d'actuar amb normalitat. No vull que sàpiguen que ha passat res amb el nen. El deuen haver vist entrar, sí, però farem com si res. Hem de fer com si res. És que potser no hi ha ni nen. Estem tranquils. El busquem, però estem tranquils. I si la mare fa cap bestiesa, feu-la callar.

Entra la SARA però quan veu el panorama torna a sortir.

RICARD

No entenc res, Cristina. Res.

En RICARD li tira la jaqueta.

CRISTINA, a la Sara, aturant-la.

On eres?

SARA

A la sala d'etiquetatge.

MAGDA

No era a la sala d'etiquetatge.

PERE

Ha marxat amb vosaltres.

MAGDA

Però no ha vingut a la sala.

RICARD

No?

MAGDA

L'has vista?

Doncs no ha vingut.

CRISTINA

On eres?

RICARD

Jo em penso que sí que ha vingut.

PERE

Estàs bé, Sara?

SARA

He anat amb vosaltres a/

PERE

On voleu que hagi anat, si no? Està buscant/

CRISTINA

A qui?

MAGDA

Sí... a qui està buscant? Tu ho saps, Pere. Tu ets l'únic que l'ha vist.

PERE

No l'he vist, collons.

CRISTINA

On eres?

MAGDA

Tots cobrem per fer la feina i tu no has fet la teva feina.

RICARD

Què et passa, Magda?

MAGDA

Aquest noi em rebenta.

CRISTINA

Normal.

SARA

De debò que he vingut amb vosaltres.

RICARD

Jo em penso que sí.

SARA

Però he sentit un soroll i per això m'he parat.

MAGDA

Jo em penso que no hi era. Ha sentit un soroll i s'ha parat.

SARA

He sentit que el meu fill em cridava. I el crit no venia de la sala d'etiquetatge. Per això no he acabat de venir amb vosaltres.

PERE

El nen és aquí.

SARA

No sé què ha dit.

MAGDA

Està una mica nerviosa.

RICARD

Hem trobat la seva jaqueta.

SARA

No és seva.

CRISTINA

On eres?

PERE

T'ho està explicant.

CRISTINA

Tu calla.

RICARD

Segur que no és seva? L'hem trobada a la sala d'etiquetatge, on en Pere ha vist la rata.

MAGDA

Jo també l'he vista. Però no hi havia cap jaqueta.

PERE

No ho hem mirat gaire bé.

SARA

M'he apartat perquè l'he sentit que em cridava.

CRISTINA

On?

SARA

No ho sé.

CRISTINA

Treballes aquí. No saps d'on et cridava?

MAGDA

Les situacions de pressió provoquen coses així.

RICARD

No és una situació de pressió.

CRISTINA

No. És una putada.

RICARD

Prou, Cristina.

SARA

No és enlloc. Aquesta jaqueta no és seva. L'Andi s'ha escapat. Quan em crida no el trobo. L'hi he donat l'esmorzar i no el volia. Els cereals tenien trossos de poma. Poma verda. I no li agrada la poma verda. L'he insultat perquè plorava per menjar-se'l i l'he tocat... L'he tocat... No ho havia fet mai i ha començat a cridar. L'he tocat i ha començat a cridar. L'he tornat a tocar i...

PERE

Tinc ganes de plorar.

RICARD

I ara cridava igual?

SARA

Sí.

MAGDA

Les situacions de pressió provoquen coses així.

PERE

El nen deu estar malament.

CRISTINA, *a en PERE*

Tu no saps on és.

MAGDA

No ens paguen per viure coses així.

SARA

L'he tocat molt fort però li he demanat perdó.

CRISTINA

A vegades, fem les coses tard.

MAGDA

El va tenir massa jove.

PERE, *a en RICARD*

Per què ho fan?

CRISTINA

Perquè per culpa d'aquesta idiota ens quedarem sense feina.

MAGDA

No sé com li explicaré al meu home.

CRISTINA

Tinc una hipoteca.

MAGDA

M'inventaré alguna cosa.

PERE

És que parleu com si no haguéssim perdut cap nen.

MAGDA

No ho hem dit mai, això.

CRISTINA

Jo sí.

Però és clar que el vull trobar.

RICARD

Doncs no ho sembla.

CRISTINA

Si no trobo aquest nen, em quedaré sense feina.

SARA

Ho sento. Tot plegat.

CRISTINA

A mi, també em sap greu.

MAGDA

Potser hem dit coses/

SARA

Ho sento. Ho sento. Ho sento. Ho sento. Em penso que li dec haver fet mal.

PERE

Però què dius Sara? No els facis cas... Si sempre estan igual. Ja saps que/

MAGDA, *a en Pere.*

És que em rebentes, de veritat, em rebentes. Amb aquesta cara de mitja merda, des del primer dia, la mateixa cara de mitja merda. I aquesta roba, la mateixa roba cada merda de dia, la mateixa roba. Collons, com és possible?! I ara li queden quatre dies perquè li renovin el contracte, que segur que no te l'haurien renovat, i perd un nen; li deixen un nen de quatre anys i el perd, és que aquest tio em rebenta. (*A la SARA.*) I tu també, ho sento. Tu també. Per què has de portar el nen aquí. Per què? Jo no he tingut mai fills. Per què? Per coses així, collons, per coses així. Per això em rebentes, ho sento. T'ho havia de dir.

CRISTINA, *a en PERE.*

Té raó. Digue'ns què n'has fet, del nen.

RICARD

No n'ha fet res.

CRISTINA

Abans ha dit que ella li ha dit "Només seran 4 hores. Res més" O alguna cosa així. Si li ha dit això és que ha vist el nen.

SARA

Li he dit allà dins. Sense el nen. Quan ja no tenia el nen.

PERE

Sí.

MAGDA

Clar, ell no era al mostrador.

CRISTINA

Vols moure't, Ricard, sisplau?

RICARD

Per què?

CRISTINA

Tu has trobat la jaqueta. És una pista. Ajuda'ns.

MAGDA

La jaqueta és massa gran. Ja ho he dit.

PERE

M'ha dit que l'havia deixat al mostrador, que els que entraven no el veurien, perquè el nen s'havia amagat a sota del mostrador, que jugava amb el teclat o no sé què, que només serien quatre hores. Però el nen no/

RICARD

A veure, Sara, és seva aquesta jaqueta?

SARA

No.

RICARD

Merda!

CRISTINA, a en Pere.

I tu no has fet res.

MAGDA

El mostrador era feina teva.

PERE

Quan he tornat al mostrador, el nen no hi era.

SARA

No has tornat al mostrador

PERE

Què vols dir?

SARA

Quan t'ho he dit no has tornat al mostrador.

PERE

Ah, no?

MAGDA

Què ha fet?

CRISTINA

És un fill de puta.

Però està clar que el pèl et caurà a tu.

RICARD

Ens caurà a tots. Cada minut que passa, la caguem una mica més. Hauríem d'haver avisat a la policia des del començament. Vaig a buscar els de seguretat, com a mínim. Per què collons no pugem?

MAGDA

Vols dir que ens acusaran de còmplices?

RICARD

No ho sé.

MAGDA

Quants anys suposa, això?

CRISTINA

Però l'hem perdut perquè ell no era al mostrador.

RICARD

I perquè tu deixes que els treballadors vinguin a l'agència amb els seus fills de 4 anys.

PERE

Assumiré tota la responsabilitat.

Surt.

RICARD

La Sara acaba de dir que el nen cridava. No, Sara?

La SARA no diu res.

RICARD

Sí o no? La Sara acaba de sentir el nen cridant.

MAGDA

Però de debò que la jaqueta no pot ser seva.

RICARD

És igual, el collons de jaqueta.

MAGDA

Sí, clar. És igual el collons de jaqueta...

CRISTINA

Doncs si el nen crida, que vagi a buscar-lo.

RICARD

Sara.

CRISTINA

On? Va, ves a buscar-lo i acabem amb aquesta història.

RICARD

Sara. Ves a buscar-lo.

CRISTINA

No ha sentit cap nen. S'ho inventa.

RICARD

Sara. Ves-hi.

MAGDA

Va.

RICARD, *cria*.

SARA!

SARA

No puc. I si el trobo mort?

MAGDA, *sortint*.

Però què diu? De veritat...

En PERE, des de fora, fa un crit terrible. Sembla que estigui a punt de morir.

SARA, *pel crit*.

El meu fill.

RICARD

En Pere...

SARA

És ell.

RICARD

El deu haver trobat, Sara.

SARA

És mort. Segur.

Entra la MAGDA.

SARA

És viu?

MAGDA

En Pere. S'ha... S'ha... Amb la... No sé... És culpa meva... S'ha volgut... no sé amb què ho ha fet. Però està... No sé com... Està bé.

SARA

Què li heu fet al nen? Per què cridava?

RICARD

Qui cridava, Magda?

MAGDA

Em marejo.

La SARA fa intenció de sortir. Quan ho fa, topa amb la CRISTINA i en DAVID, que arrosseguen en PERE com poden. Està mig inconscient.

CRISTINA

És idiota.

RICARD, *per en DAVID*

Com ha entrat aquest?

DAVID

He tirat la porta a terra.

RICARD

Com pots haver tirat la porta a terra?

CRISTINA

La porta a terra?

RICARD

Com pots haver tirat la porta a terra?

DAVID

He baixat de la moto. I he pensat: per què collons tenen tancat? I he mirat pel vidre.

CRISTINA

Deixa'l, que pesa.

DAVID

I teníeu els llums oberts. El mostrador buit. Tot buit.

La SARA intenta despertar en PERE.

SARA

Has vist el meu fill o no?

DAVID

I he vist una/

De debò, he vist una nena al costat del mostrador. I com que plorava. La nena, no jo, jo/

MAGDA

No m'ho puc creure.

DAVID

No parava de plorar i he començat a picar a la porta perquè m'obris. I no parava. I dec haver picat tan fort que. No ho sé. Ha caigut a terra. El vidre es deu haver desenganxat.

SARA, a en PERE, encara inconscient.

L'has vist o no?

RICARD

Quina nena? On és?

SARA

Una nena?

DAVID

Al mostrador. L'he deixada jugant amb el teclat. Què us passa? Per què teníeu tancat? Vaig a buscar-la.

En DAVID surt. La SARA i la CRISTINA fan per sortir, però en PERE es mig desperta.

PERE, canta.

Andi, mossega el formatget, Andi, que tens el pèl finet, Andi, la meva amiga rateta, Andi, juguem junts amb la raqueta...

SARA

Com sap la cançó de la rata del meu fill?

CRISTINA

No m'ho puc creure.

MAGDA

Aquesta és la cançó de la rata? Qui ho ha escrit això? Si canta la cançó de la rata, vol dir que ha vist el nen? I si l'ha vist és que el nen és viu.

CRISTINA

O que ho era.

Però bé, si és mort, què passa? Es veu que ara tenim una nena. Vols una nena, Sara? En David ha trobat una nena. Ja no cal el teu nen, no?

RICARD

Cristina, per favor...

PERE

El lavabo. El lavabo. He anat a baix. El lavabo. El lavabo.

RICARD

Què dius?

PERE

El lavabo. El lavabo dels de seguretat. Hi he anat. El lavabo de baix.

MAGDA

Què diu?

PERE

El nen és al lavabo de baix.

Escena B1

Seguretat.

Entra la SARA.

SARA

He trucat al teu cunyat i no contestava. He hagut de trucar a la teva dona, ja sé que m'has dit que no ho fes, que no està bé, però el teu cunyat no contestava.

MAGDA

Per què has trucat tu?

SARA

Soc la responsable. I la meva responsabilitat és cuidar de tots els agents de seguretat. Del meu equip. De vosaltres.

RICARD

No ho hauries d'haver fet

SARA

La teva dona m'ha dit que t'espera a l'hospital.

I no em diguis que no hauria d'haver trucat, ara que ho he fet, una cosa que no havia fet mai i em diu que no hauria d'haver truca't, torna-m'ho a dir, va.

Cristina, què fas aquí?

MAGDA

Deixa-la. No sap on anar.

RICARD

És morta?

Silenci.

MAGDA

De debò que és morta?

SARA

Cristina, ves amb en Pere.

La CRISTINA surt.

SARA

Magda, ves amb en Pere.

MAGDA

No.

SARA

Magda, ves amb en Pere a les càmeres i estigueu pels missatgers de dalt.

MAGDA

No.

SARA

Magda, collons!

MAGDA

Parlareu de nens i vull estar-me aquí.

SARA

A tu què t'importa si parlem de nens?

Ves al control amb en Pere.

MAGDA

Parlareu de nens.

SARA

Què et passa? Què vol dir que parlarem de nens? I què si parlem de nens? Ves amb en Pere. Vull parlar amb en Ricard. Sols. Soc la responsable. Vull parlar amb en Ricard. La seva dona no vindrà. Algú ha de parlar amb ell. Jo em penso que no estan bé. He de parlar amb ell. La seva filla és morta.

RICARD

És morta?

SARA

Sí.

La MAGDA surt corrent, com si li haguessin vingut ganes de vomitar. La CRISTINA entra. Es creuen.

CRISTINA

Sara...

Entra en PERE, corrent.

PERE

Males notícies.

CRISTINA

Ja els ho he intentat dir jo. Però no em fan cas.

SARA

Ves-te'n a casa, Ricard.

RICARD

No, és igual. Em quedo.

SARA

Ves-te'n a casa.

PERE

Què ha passat aquí?

CRISTINA

Parlen d'una altra cosa, em penso. No els ho he pogut dir.

PERE

A dalt, els missatgers tenen un problema.

CRISTINA

Aquí també. Per això no/

Entra la MAGDA. Acaba de vomitar.

SARA

Ves-te'n, Ricard. Què passa? Puja i soluciona-ho. Si tenen un problema, no deu ser tan greu. Espavila't sol, collons.

PERE

No podem.

SARA

Qui no pots? No pots pujar? Què vols dir? Ves-te'n, Ricard. Ves-te'n a casa. I tu puja a dalt i soluciona el que hakis de solucionar.

PERE

Em sembla que és millor que no pugem.

SARA, a la CRISTINA.

Puja-hi tu.

MAGDA

Com estàs, Ricard?

PERE, atura la CRISTINA.

Hi ha mitja hora de gravació que no tenim coberta. No anem bé. Els missatgers de dalt han perdut un... No anem bé. Ens falta...

Ens falten algunes dades.

Totes les dades, per ser exactes.

Hi ha la possibilitat de deduir alguna cosa.

Hi ha buits. L'únic que podem fer és/

No inventar, però podem fer alguna cosa.

Per què fas aquesta cara, Magda?

Hem perdut una cinta. No vull perdre la feina.

No et trobes bé, Magda? Notes alguna cosa?

I si pugem a dalt... Jo crec que és millor que no pugem a dalt. Si hem perdut la cinta... Si ho solucionem des d'aquí... Vull dir que no els podem dir... tu no crec que vulguis que els diem que hem perdut la cinta... Som agents de seguretat. No podem haver... I ells han perdut... Tenim un problema. Han perdut un nen i no ho tenim gravat.

La SARA surt corrent.

MAGDA

Pere... Prou.

PERE

Tenim un problema gros.

És millor que no sàpiguen res. Si saben que hem perdut una cinta...

MAGDA

Pere, prou.

PERE

L'hem cagada.

Però som agents de seguretat. Ho solucionarem.

PERE

Ho farem.

MAGDA

La seva filla és morta.

La MAGDA surt.

PERE

Ah.

Morta?

Després, silenci.

CRISTINA

Com es pot morir una nena per quedar-se tantes hores tancada al lavabo? A més, va ser fa quatre anys, no?

PERE

Tenim feina.

CRISTINA

Pere...

PERE

Què?

CRISTINA

S'acaba de morir la seva filla.

PERE

Ja ho sé. Però jo he perdut mitja hora de cinta.

CRISTINA

I què?

PERE

No vull perdre la feina.

CRISTINA

Ens pot passar a tots.

PERE

No.

CRISTINA

Què vols dir?

PERE

Quan et formen per agent de seguretat passes unes proves. Unes proves intenses, dures. No són unes proves qualsevol. Ens posen al límit. Tots els límits. Cada part del nostre cos al límit. Són proves de veritat.

CRISTINA

Sí.

PERE

Jo les vaig passar. I he de fer honor a/

CRISTINA

Pere.

PERE

La comunitat d'agents no pot... Som tots pilars de la seguretat. Tu i jo. Jo. Vaig firmar un codi. Vaig acceptar-lo. Vaig acceptar seguir-lo punt per punt. Servir-lo.

CRISTINA

Pere...

PERE

Tenim un nom. I jo el defensaré. Som la Seguretat. La soc.

CRISTINA

Pere.

PERE

D'acord. Ho faig per les peles. Ara necessitarem més peles que mai.

CRISTINA

Qui? Per què?

PERE

Les necessitarem. La vida és molt complicada.

CRISTINA

Per això.

PERE

Què vols dir?

CRISTINA

Has perdut la cinta. No ho hauries d'haver fet. Però per què l'has perduda? Per què has esborrat mitja hora de cinta?

PERE

Perquè soc/

CRISTINA

Perquè s'acabava de morir la filla d'en Ricard. I estaves en estat de xoc. La vida és molt complicada.

Què?

No et sembla bona excusa?

Entren la MAGDA i la SARA.

SARA

Teniu raó. Si fem baixar la mare del nen dels de dalt i l'interroguem ens pot denunciar. Ho acabo de llegir a/

MAGDA

Ningú no pensa en en Ricard? Només hi penso jo?

PERE

Jo sí.

MAGDA

Està fet pols.

PERE

Jo també.

SARA

On és ara?

MAGDA

No ho sé. És terrible. Ha sortit plorant.

PERE

Suant.

MAGDA

Fet una merda. I dius que la seva dona no vol venir?

CRISTINA

És normal no? Que estigui fet una merda, vull dir.

PERE

Jo no sé on soc.

CRISTINA

Està com en estat de xoc.

PERE

Sí, això, molt bé... És que la vida és molt complicada.

I la seva dona? Encara no ha parlat amb la seva dona, no? Tu hi has parlat, no, Sara? O no... amb qui has parlat tu? Amb qui? Què t'han dit?

MAGDA

Deu estar feta pols. Un matí, li toques els cabells a la teva filla, li mires els ulls, li poses la tele i li mires els ulls i la nena riu, fa dies que no és a l'hospital, no té ganes de tornar-hi i li dius que no hi tornarà que estarà bé i busques un canal, un altre canal, perquè els dibuixos que fan no li agraden, i tu la vols fer contenta, li vols veure els ulls, i et gires quan has canviat de canal i no hi ha ulls ni hi ha res, els cabells li tapen els ulls, que els té tancats, que no respira, que no mira els dibuixos.

Entra en RICARD.

RICARD

A dalt estan dels nervis, no? Qui diria que són missatgers...

Els estava mirant a la sala de càmeres i m'estava pixant de riure.

La MAGDA se n'aparta.

MAGDA

Què dius?

SARA

Ves cap a casa, Ricard. No estàs bé.

RICARD

A casa? Per què?

PERE

La teva filla.

RICARD

Què?

SARA

Ves-te'n a casa. S'acaba de morir la teva filla.

RICARD

Jo la vaig tancar al lavabo quatre hores. Ara ja és morta.

MAGDA

Ricard...

RICARD

Aquets matí m'ha dit mil vegades que se'n volia anar de cap de setmana, jo li deia que no, sempre li dic que no, des que la vaig tancar al lavabo que no estava bé, li he dit que no, sempre li dic que no.

PERE

M'estic posant nerviós.

RICARD

Per què?

MAGDA

Què li passa?

SARA

No ho sé.

PERE

Què passa? Què passa? Què passa? No entenc res.

RICARD

Abans tenia uns ulls, em mirava amb uns ulls, ara ja no, no els he tornat a veure, i sempre pensava que, potser tocava, li tocava, em tocava, no ho sé. És morta. Ja està bé.

MAGDA

Què dius?

SARA

No està bé.

PERE

Sí, sí que estic bé... Però tot això...

MAGDA

M'ha vingut una imatge. I si el nen que han perdut els missatgers de dalt també és mort?

RICARD

Crec que hem de fer alguna cosa amb els missatgers. No sé què busquen, però estan dels nervis.

SARA

Ricard, què et passa?

RICARD

I a vosaltres?

PERE

A mi també m'ha vingut aquesta imatge. Per això he perdut la cinta. Els de dalt busquen un nen, Ricard, sí, un nen, i jo he perdut la cinta, però el trobarem, trobarem el seu nen... Perquè som agents de seguretat... A mi també m'ha vingut aquesta imatge. I si el nen dels missatgers de dalt també és mort?

SARA

Voleu callar.

No patiu per si el nen de dalt és mort. La mare encara és jove.

Tots se la miren. No es creuen el que acaben de sentir. La SARA va a la taquilla i agafa un mòbil. Truca.

SARA

Em penso que no té cobertura. Pot ser que no hagués trucat mai des d'aquí dins?

MAGDA

Mira, se m'ha posat malament, eh.

PERE

Vaig a buscar-te aigua.

CRISTINA

Feu tots dos molt mala cara.

PERE

Sí?

CRISTINA

Sí. Tots dos.

RICARD

La veritat és que sí.

SARA

Ara sí. Sona poc però ha agafat línia.

MAGDA

A qui truques?

Vas a buscar l'aigua o no?

PERE

Sí, sí, és que tinc com ganes de vomitar. Tot això de la cinta...

Quan en PERE vol sortir, es mig mareja. La CRISTINA l'agafa.

CRISTINA

Ja hi vaig jo, si voleu.

Esteu fatal. Tots dos. Que estàs prenyat?

La MAGDA aixeca el cap. No sap on mirar. Ni què dir. En PERE surt.

RICARD

A qui truques?

SARA

Al teu cunyat.

RICARD

Per què?

SARA

No l'agafa. Trucaré a la teva dona.

RICARD

Què passa?

MAGDA

Ricard, seu. Ara porten aigua.

RICARD

No vull parlar amb la meva dona.

MAGDA

Seu.

RICARD

Com és que tens el número de la meva dona. Què passa?

SARA

Soc la responsable.

Fa una cosa estranya. Fa línia però amb un soroll estrany. No ho sé.

MAGDA

Truca a l'hospital.

SARA

Vols dir?

De què en farà de parlar amb els metges?

MAGDA

Truca-hi, parla amb els metges i li passes el telèfon. Potser així reacciona. Se li ha mort la filla i/

RICARD

Què? Durant dos anys, he anat l'hospital dos cops per setmana. I patia ella i patia jo. Ara ja està. Ja estarà.

MAGDA

Què li passa, Sara?

SARA

Fa el mateix. Un so estrany. No fa línia. És un so estrany.

MAGDA

Potser és la cobertura. Has dit que/

SARA

Prova-ho tu.

MAGDA

Dona'm el telèfon.

SARA

Amb el teu, Magda.

La MAGDA busca el mòbil. Finalment el troba. Se'l mira. Està nerviosa.

MAGDA

I a qui truco?

Ho sento. És que estic nerviosa. Tant de parlar de nens. A dalt, un nen perdut, i aquí la seva filla que és... No ho sé.

SARA

Truca a qui vulguis. És per provar la cobertura.

La MAGDA truca.

MAGDA

No farà línia.

Ah, sí.

De sobte, sembla que algú respon a l'altra banda. La MAGDA s'espanta.

MAGDA, *al telèfon.*

Perdona. No vull res. Ja et trucaré. Sí, estic bé. De debò que no passa res. Perdona. Que sí. Em trobo perfectament. No, no vinguis. Què vol dir que ets aquí? Aquí on? Estic bé. Penjo. Ho sento. Perdona. No vinguis. Aquí on? Què fas aquí al costat? No vinguis. Et dic que estic bé.

La MAGDA penja de cop.

SARA

Hi ha cobertura, no?

MAGDA

No l'hauria d'haver penjat. Es preocuparà.

RICARD

Qui?

La SARA marca un altre telèfon. Li fa línia.

SARA

Truco a casa meva i sí que fa línia.

La SARA torna a marcar.

SARA

Provo de trucar a la teva dona de nou.

RICARD

Deixa el telèfon. No vull saber res de la meva dona. Ara ja està.

SARA

Hosti...

RICARD

Què passa?

SARA

Que fa una cosa estranya amb la línia.

MAGDA

I que la teva filla és morta.

I tu com si res.

Mira, ho sento. T'ho havia de dir.

Entren en PERE i la CRISTINA. Senten la frase final i s'aturen, amb el got d'aigua a la mà.

SARA

La teva filla és morta i aquí molestes.

MAGDA

I no has plorat.

CRISTINA

Per què li dieu que/

SARA

Calla.

He trucat jo. M'entens? Ho hauries d'haver fet tu i he trucat jo.

MAGDA

Ella. I tu com si res. És la teva filla.

SARA

A casa, podràs plorar. Has de plorar.

MAGDA

Has de plorar.

SARA

Però si ets aquí, treballa. No t'estiguis aquí per fer-nos pena. I si et mareges què? Si et mareges, vomitaràs. Ves al lavabo i mulla't la cara. Reacciona. Però no emprenyis. Tenim poc temps. Hem perdut mitja hora de cinta. Si tu ets aquí i hem d'anar parlant de la teva filla morta, el perdrem. No et volem. No plores. O sí? No seríem aquí si aquell dia no t'haguessis deixat la nena al lavabo. Ara és morta. Plora o riu. Riu. Riu. És el que fas. Però no aquí. Tenim feina. La teva filla no s'ho mereixia. Tancada al lavabo! Com te la vas poder deixar tancada al lavabo? Però li vas fer tu. No l'havies d'haver portada aquí. Per què fas aquesta cara? Ves a casa i pensa què has fet tots aquests anys, què vas fer el dia que vas decidir tenir una filla. Si no sabies com cuidar-la, per què la vas tenir?

RICARD

Ja estàs?

Se senten cops a la porta.

MAGDA

No. No. No.

SARA

Ricard, seu. Cristina, ves a obrir. Pere, ves amb les cintes. Magda, què passa?

MAGDA

És ell.

PERE

Ens venen a buscar. Han sabut que hem perdut la cinta. Ens detindran. Però ho superarem. Som agents de seguretat.

MAGDA

És ell.

PERE

Qui?

SARA

Ricard, seu. Cristina, ves a obrir. Pere, ves amb les cintes. Magda, què passa?

MAGDA

El meu germà.

PERE

Què?

SARA

Ricard, seu. Cristina, ves a obrir. Pere, ves amb les cintes. Magda, què passa?

La CRISTINA surt. En RICARD no seu.

PERE

No vaig amb les cintes.

SARA, a en PERE

Ah no?

Ja l'has recuperada, la cinta?

O què has fet?

Res?

No dius res?

No has tingut temps?

Les cintes? Hem recuperat res?

Te n'adones que ens hi juguem moltes coses?

Magda què passa?

Algú sap que ens hi juguem moltes coses?

Algú s'adona que ens tallaran els collons a tots?

Si no trobem el nen dels de dalt, viu o mort, ens trauran els ulls a tots!

MAGDA

Abans quan m'has dit que proves el telèfon, sense voler he trucat el meu germà

PERE

Fa poc va tenir un avortament i ara torna a estar embarassada/

MAGDA

Pere.

Està pendent de mi tota l'estona, des que vaig tenir l'avortament.

SARA

Calla, Pere. Recupera el collons de cinta. O et trauré els ulls. I què hi fa aquí el teu germà?

MAGDA

Li vaig dir que si mai em passava res podia venir a la feina, sé que no pot venir a la feina, sé que no/

PERE

Estem espantats. Està nerviosa. Els missatgers de dalt han perdut un nen, aquí baix s'ha mort una nena/

SARA

Calla.

PERE

Són molts nens i ella està embarassada i/

MAGDA

No parlem de nens, sisplau.

Entra la CRISTINA amb en DAVID, vestit de carrer.

CRISTINA

Sara...

SARA

Què hi fa, aquí, el teu germà?

PERE

No és el seu/

SARA

Tu calla i ves a trobar el nen de dalt. Recupera el collons de cinta.

Què hi fa aquí, Magda?

PERE

No és el seu/

SARA

Pere, surt.

En PERE surt.

SARA

Què hi fa aquí?

RICARD

Què hi fas aquí? Eh! Què hi fas aquí? Què collons hi fas aquí?

DAVID

La teva filla.

RICARD

Què?

DAVID

S'ha escapat de casa i ha vingut a buscar-te.

RICARD

Ves a la merda.

MAGDA

Però és viva?

A2

Missatgers.

En Pere, estirat a terra.

PERE

El lavabo. El lavabo. He anat a baix. El lavabo. El lavabo.

RICARD

Què dius?

PERE

El lavabo. El lavabo dels de seguretat. Hi he anat. El lavabo de baix.

MAGDA

Què diu?

PERE

El nen és al lavabo de baix. I tenia la cara plena de sang.

La SARA fa intenció de marxar però topa amb en DAVID a la porta.

DAVID, amb la nena agafada de la mà

La nena que us deia. *(Els altres no responen)* La nena que he trobat al mostrador.

CRISTINA

Hòstia puta! És veritat. Hi ha una nena.

MAGDA

Tenies raó. Hi ha una nena.

DAVID

Almenys ara no plora. Eh que no? Li ha encantat jugar amb el teclat de l'ordinador. A mi també m'encantava jugar-hi. Seu aquí. Què?

CRISTINA

D'on surt aquesta nena?

SARA

He d'anar al lavabo de baix.

La MAGDA s'hi posa al davant.

MAGDA

No podem baixar. No ens poden veure els de Seguretat. Ens carregaran la culpa a nosaltres.

SARA

En Pere ha dit que ha vist el meu fill al lavabo dels de seguretat.

L'he de trobar.

CRISTINA

No aniràs enlloc.

David, fes seure la nena.

DAVID

Crec que estàs una mica cansada de seure, no? A mi també em passava. Quan feia més de deu minuts que seia/

CRISTINA

Ja la faig seure jo.

RICARD

Aparta't, Magda. És més important el nen que/

MAGDA

Que dir-li al meu home que una desgraciada de merda m'ha fet perdre la puta feina dels paquets, que dir-li al meu home que té raó i que no faig res bé, que no faig res bé, que no faig res bé?

RICARD

No perdràs la feina.

DAVID, *per la nena.*

No crideu. Quan crideu, la nena es posa nerviosa.

CRISTINA, *a la nena.*

D'on surts tu, nena?

RICARD

Magda, deixa'ns passar. No perdrem la feina.

SARA

Sisplau.

CRISTINA

Sí que perdrem la feina.

MAGDA

Em pensava que tots necessitàvem aquesta feina.

RICARD

I la necessitem.

SARA

El meu fill només té 4 anys. No l'hauria d'haver portat aquí, però deu estar...

En Pere ha dit que no està bé. On és en Pere?

RICARD

Al lavabo, remullant-se la cara.

DAVID

Quin nen heu perdut?

(A la nena)

Es veu que han perdut un nen. Com tu. Més petit. No sé què els passa. Jo els veig molt atabalats. Molt nerviosos. Tu, no? No els facis cas.

CRISTINA

Per què li parles com si fos idiota? Tampoc no és tan petita.

DAVID

És una nena.

SARA

Vull anar al lavabo dels de seguretat. El meu fill no està bé. No li agraden els trossos de poma verda als cereals.

CRISTINA

Merda! I ara la nena plora.

MAGDA

Sisplau. Para. Hi ha altres maneres de solucionar-ho. No cal que baixem a baix. No cal que ens vegin els de seguretat.

D'on ha sortit aquesta nena?! Pregunteu-li. D'on has sortit, nena?

DAVID

Tu no els facis cas. Tu només escolta'm a mi. Així m'agrada. Veieu? Ja no plora.

RICARD

Tu, David, encarrega't de la nena. Jo baixaré al lavabo dels de seguretat a buscar el nen.

DAVID

Però quin nen?

MAGDA

La Sara ha vingut a treballar amb el seu fill i l'ha perdut.

DAVID

Segur que no era un nena? (*A la nena.*) No és pas la teva mare?

CRISTINA

Calla, idiota!

Merda, no ploris, petita.

SARA

Sisplau. El meu fill no està bé.

RICARD, *a la MAGDA*

Hem de trobar el nen. Ja has sentit en Pere: el nen tenia la cara...

La MAGDA deixa passar en RICARD, que surt.

CRISTINA

Què fas, Magda?

MAGDA

En Pere ha dit que ha vist el nen al lavabo... amb tota la cara plena de sang.

SARA

Ho sento, de debò que ho sento. Li dec haver fet sense voler.

DAVID, *a la nena.*

Tu no ho has sentit, això, eh.

Crit d'en RICARD. En RICARD entra corrent, amb una altra jaqueta a les mans. De nena.

MAGDA

Aquesta sí que és de 4 anys. Però és de nena, no? O no... No ho sé, potser no, fan cada cosa avui. *(A la nena.)* Que és teva? Deu ser la seva. Té. *(Li dona la jaqueta a la nena.)*

DAVID

(pren ell la jaqueta)

No li donis la jaqueta. Pobreta, que aquí fa calor. Es pot saber què us passa a tots?

(A la nena.)

Què vol dir que vols la jaqueta? No et posis la jaqueta. Et dic que no et posis la jaqueta.

CRISTINA

Si vol la jaqueta, dona-li la jaqueta.

(A en Ricard.)

Per què has cridat?

RICARD

He vist... M'ha caigut i... He vist...

DAVID

(A la nena.)

T'he dit que no.

MAGDA

Digues-li que calli.

CRISTINA

David, fes que la nena calli.

DAVID

Què us passa? Està sola. De qui és? De qui és aquesta nena? Ha de ser d'algú. Quan he arribat estava tota sola al mostrador. D'on ha sortit? S'ha escapat de casa i ha vingut fins aquí? No suportó veure-la amb aquests ulls, tota sola. Aquesta nena ha de ser d'algú.

CRISTINA

Per què has cridat?

RICARD

He vist, he vist/

PERE

El nen ple de sang.

DAVID

Prou. Hi ha una nena, aquí.

PERE

Has vist el nen ple de sang. Jo l'he vist. És al lavabo dels de seguretat. Em sap greu, Sara.

RICARD

No.

SARA

Has vist el meu fill?

RICARD

No.

SARA

Si l'has vist, i és viu, no ho sé... No truqueu a la policia... Ha estat sense voler... No es volia menjar l'esmorzar i... no ho sé...

RICARD

Jo era al lavabo dels de seguretat. Volia trobar el teu fill, Sara. Hi he anat sense fer gaire soroll. Però en dec haver fet. M'he girat quan m'ha caigut aquesta jaqueta a sobre i/

CRISTINA

Has cridat.

RICARD

Jo era dins el lavabo de baix.

MAGDA

T'han vist?

RICARD

Intentava no fer soroll perquè no em trobessin els de seguretat.

SARA

I el meu fill? Deu estar perdent molta sang.

DAVID

Ja n'hi ha prou. M'emporto la nena. Anem.

CRISTINA

No t'emportes la nena enlloc.

DAVID

No vull que li passi res. Me l'estimo com si fos filla meva.

CRISTINA

Però no és teva. L'has trobada al mostrador. No és teva.

PERE

El teu fill no està bé, Sara. Ho veig. Ho veig. Què li has fet, Sara?

SARA

Aviseu a la policia. És igual. Salveu el meu fill. Si té la cara plena de sang. He estat/

MAGDA

Primer trobem el teu fill i després avisem a la policia. No vull més problemes.

RICARD

No hi havia cap nen. Ni sang ni res.

PERE

Jo he vist un nen ple de sang, amb un bol de cereals al costat, i trossos de poma verda, trossos de poma verda, trossos de poma verda, plens de sang. El teu fill no és aquí. Ho tinc al cap. Veig coses. El teu fill no és aquí.

CRISTINA

Doncs per què has cridat?

RICARD

M'ha caigut aquesta jaqueta a sobre i m'he girat, perquè em pensava que algú m'havia vist i s'ha obert la porta del lavabo i/

MAGDA

Què?

RICARD

Hi havia algú, a baix.

CRISTINA

Clar que hi havia algú. Els de seguretat.

RICARD

No.

MAGDA

Doncs qui?

PERE

Què li has fet, Sara? Digue'm què li has fet? He vist el teu nen ple de sang, a casa, deu ser casa teva, què em passa, l'he vist, què li has fet?

CRISTINA

Per què has cridat?

RICARD

He cridat perquè he vist un segurata igual que jo.

B2

Seguretat.

SARA

(A en Pere) Tu calla i ves a trobar el nen de dalt. Recupera el collons de cinta.

Què hi fa aquí, Magda?

PERE

No és el seu/

SARA

Pere, surt.

En PERE surt.

SARA

Què hi fa aquí el teu germà?

RICARD

Què hi fas aquí? Eh! Què hi fas aquí? Què collons hi fas aquí?

DAVID

La teva filla.

RICARD

Què?

DAVID

S'ha escapat de casa i ha vingut a buscar-te.

RICARD

Ves a la merda!

Surt.

MAGDA

Però és viva? Abans la seva dona ens ha dit... Li ha dit a ella que era morta...

DAVID

És una nena molt espavilada, és tan maca, de debò, però és molt tossuda, des que el seu pare la va tancar al lavabo, no ho sé, va ser, no sé com explicar-ho, va ser una putada, de debò, però ara ja està bé, li passen coses d'aquestes, no ho sé, que has d'estar molt pendent d'ella i tot, i que quan no li fas cas, ja té 5 anys, i necessita que li facin cas, i la seva mare no està bé, ella sí que no està bé, i hi soc jo, m'agrada tant estar amb ella, amb la meva nebodeta, quan estic amb ella em sento especial, sort en tinc de la meva neboda, i quan he sentit que parlava amb el seu pare per telèfon i que li deia al seu pare que se'n volia anar de cap de setmana, i avui encara no som cap de setmana i ella no parava de dir-li que marxessin avui i jo ja m'he començat a posar nerviós, perquè l'he vista, quan es posa nerviosa, només té 5 anys, però l'he vista, tota nerviosa, estrenyent el telèfon, i els ulls, mira que els té macos, però quan es posa nerviosa, i he pensat, vaig a buscar-li les pastilles, feia mesos que no li donava les pastilles, just després de sortir de l'hospital li'n donàvem moltes, però ara ja no, la meva germana, la seva mare, també se'n prenia, i he anat a buscar-les i quan he tornat ja no hi era. La meva neboda ja no hi era.

MAGDA

Però és viva?

SARA

Veient el panorama, el millor que li pot passar a aquesta nena és que sigui morta.

A3

Missatgers.

RICARD

He cridat per què he vist un segurata igual que jo.

CRISTINA

Igual que jo, igual que jo, igual que jo... Va home va! Com ha d'haver vist un segurata igual que ell?

SARA

Potser sí que l'ha vist.

CRISTINA, *per la SARA.*

Mireu-la tots. Quina cara que fa! Quina cara que fa la cabrona de merda! Quina cara que fa la puta aquesta de merda! Perdó. L'assassina aquesta de merda.

DAVID

Què li has fet, Sara? Era el teu fill. Com li pots haver fet això al teu fill? Vine, petita.

PERE

Ja la vigilo jo, la nena.

DAVID

Ningú tocarà la nena.

CRISTINA

Calleu.

(Per la SARA)

Heu esmorzat a casa. Amb una merda de rata al costat, una merda de rata esmorzant amb vosaltres cada matí, una rata fastigosa dutxant-se amb vosaltres i ficant-se a la bossa del nen amb l'esmorzar... I el nen... Algú sap com es diu? No suportó haver de dir "el nen" tota l'estona. Algú sap com es diu?... És igual... El nen no s'acabava l'esmorzar i li has clavut una bufetada.

DAVID

Aquest tipus de violència és la que no suportó.

CRISTINA

Calla.

SARA

No.

CRISTINA

No què?

SARA

No li he clavat una bufetada.

DAVID

Tapa-li les orelles

(S'acosta a la SARA)

Putà!

Què li has fet al teu fill?

CRISTINA

David...

DAVID

No suporto la violència, de debò, no la suporto. I menys quan cabrones com ella la fan passar per tendresa.

MAGDA

Què et passa, David?

DAVID

Dona'm la nena. La vigilo jo. Me l'enduc jo. És la meva nena.

CRISTINA

Si haguessis pogut potser li hauries clavat un cop de puny, però li has clavat una bufetada

SARA

No.

CRISTINA

Què?

SARA

Li he clavat molts cops, molts cops, i no callava, i m'he posat nerviosa, molts cops, i he vingut aquí, no ho sé, em pensava que, he baixat del cotxe, i em pensava que el tenia a la mà, que el portava agafat de la mà/

DAVID, a la nena.

No escoltis res de tot això, tu.

SARA

I que portàvem l'Andi, no podia deixar el nen a casa perquè el meu home fa dos dies que no ve a dormir, no sé on és, el meu home no es podia quedar a casa amb el nen perquè no hi era, el meu home no era casa, i m'he posat nerviosa, dos dies, dues nits molt nerviosa, per això me l'he endut amb mi, em pensava que me l'havia endut amb mi, no ho sé, és que n'estic convençuda, n'estava.

DAVID

No suporto la violència i menys quan la fan passar per depressió. Em rebenta.

CRISTINA

Calla.

SARA

Trucaré a l'hospital i els diré que vagin a casa, que trobaran el meu fill i que el podran salvar.

PERE

No.

SARA

Què?

PERE

És mort.

L'he vist, Sara.

MAGDA

Com el vols haver vist, subnormal? M'estava aguantant però ho sento, t'ho havia de dir.

PERE

Quan m'he ficat al lavabo de baix, he vist un nen amb la cara plena de sang, i trossos de poma verda, no sé què em passa, veig coses, veig imatges, potser és culpa del lavabo de baix, i que

s'hi quedés tancada la nena, trossos de poma verda plens de sang, tota la cuina plena de sang, els calaixos, un drap de cuina ple de sang

En DAVID, de sobte, es llança contra en PERE.

DAVID

Vols callar?! Hi ha una nena. No vull que senti aquestes coses.

PERE

El nen encara respirava. Cantava una cançoneta. La de la rata. Ho he vist, ho he sentit.

MAGDA

Per això la sabia.

PERE

Però de mica en mica ha anat callant. A la meva imatge, el nen, ple de sang, callava. I la seva mare s'arreglava per marxar.

SARA

I l'he cridat: "Ràpid cap al cotxe!", li he dit. Cada matí li dic el mateix. I ell ha pujat al cotxe.

PERE

Sara.

SARA

No, ja sé que no ha pujat al cotxe. Però jo m'he pensat que sí. I que el portava a la feina amb mi. I que el perdia per aquí, entre els paquets. I que vosaltres m'ajudàveu. I que tot s'arreglaria. I que no li hauria fet això al meu fill.

CRISTINA

David, deixa'l estar.

PERE

Ho sento, de debò que ho sento, no sé què em passa, veig coses.

DAVID

I la nena?

MAGDA

No ho sé.

DAVID

On és la nena? Què n'heu fet? Era aquí? Què n'heu fet?

MAGDA

La tenies tu i l'has deixada per... I no ho sé.

DAVID

Se n'ha anat. L'hem perduda.

CRISTINA

No! Això sí que no! Aquí no hem perdut res.

B3

Seguretat.

RICARD

Un dels missatgers ha baixat al nostre lavabo. Buscava alguna cosa.

SARA

Pere, i la cinta?

RICARD

L'acabo de veure.

En PERE intenta parlar. La CRISTINA li clava una bufetada.

MAGDA

Cristina... què fots?

DAVID

Què dius?

RICARD

El missatger m'ha vist i ha començat a cridar i ha pujat corrent cap a dalt. No sé per què cridava. Em mirava i cridava.

DAVID

Ricard, calma't. L'has trobada? Com està la meva neboteta?

RICARD

Morta.

DAVID

Què dius?

SARA

Ricard. Ves-te'n a casa. Ja t'ho he dit.

MAGDA

Sara, què vol dir tot això?

SARA

No me'ls crec. Vull que se'n vagin. És que m'és igual si és morta.

MAGDA

És una nena.

PERE

Això.

SARA

No és meva. No és meva. És que m'és igual, aquesta nena. Vull conservar la feina. He parlat amb la seva dona i m'ha dit que era morta, la nena, he parlat amb la seva dona, i ara es veu que la nena és viva, qui és aquest home, que veu nenes on no n'hi ha?, qui és, el seu cunyat?, què collons hi fot aquí, vull que marxin, m'és igual, nosaltres tenim feina, Pere, recupera la cinta i troba el collons de nen dels de dalt. El nen no pot haver anat gaire lluny. N'estic fins els collons de nens i de nenes. Vius o morts. Vull que marxin.

DAVID

Has trobat la teva filla o no? Ha sortit de casa sense prendre's les pastilles. Ho sento. No ho he vist.

RICARD

Calla i ves-te'n. La meva filla és morta. Per fi.

DAVID

Què dius?

SARA

Que la seva filla és morta.

Cristina, acompanya'ls a la porta. A tots dos.

Ara.

CRISTINA

D'acord.

MAGDA

Però hem d'aclarir-ho. La nena ha d'estar bé. Ha d'estar bé. Si no està bé... És com si fos un senyal, no? Què li passarà a la nostra/

PERE

Calla, sisplau.

RICARD

Surt, ara mateix.

SARA

Jo he parlat amb la teva germana, aquest matí, i m'ha dit que era morta.

RICARD i DAVID, *alhora*

La meva dona/germana no està bé.

DAVID

Per això pren pastilles.

CRISTINA

Aquí tothom pren pastilles, no?

SARA

Marxeu. Tots dos. No vull saber res de la nena.

DAVID

De debò que ha marxat de casa. Et venia a buscar a la feina. Tampoc no és tan lluny.

RICARD

Et molesta que per fi estigui tranquil. Saps què em passava cada dia que la veia? Que me'n recordava del puto dia que me la vaig deixar tancada al lavabo.

MAGDA

Tot això és terrible.

PERE

Tu seu, que amb el teu estat...

MAGDA

És viva o és morta?

RICARD

Morta.

DAVID

És molt espavilada. Viu a dos carrers d'aquí i sap venir tota sola. És dolenteta, però l'estimo tant. Es la meva neboda, és tan maca.

RICARD

Ves-te'n. Estàs com una cabra. Des que em va passar allò del lavabo que em fas la vida impossible. No em tornaré boig.

Sara, un dels missatgers/

SARA

Tu, calla. Jo m'encarregaré dels missatgers. Si cal, els mato a tots.

CRISTINA

Què dius?

SARA

El que sents. Agafaré els missatgers de dalt pel coll i (*fa un gest d'escanyar-los.*)

DAVID

Creu-me. La nena ha vingut a buscar-te, Ricard.

MAGDA

Em penso que diu la veritat. Mira-li els ulls.

DAVID

De debò.

PERE

Sí que la diu. No dilata la pupil·la.

DAVID

De debò.

De debò.

RICARD

Merda!

Té raó.

El missatger ha obert la porta del lavabo. Jo me l'estava mirant de lluny. Veia alguna cosa que es movia i no sabia què. He sortit molt decidit, però em feia cosa ficar-me al lavabo, per tot allò de... i, de cop, ha sortit un dels missatgers, amb/

SARA

Què?

RICARD

La jaqueta de la meva filla a les mans.

DAVID

Ho veus?

RICARD

Però he pensat que no podia ser. La meva filla era morta. T'ho ha dit la meva dona abans, quan l'has trucada. I el meu cunyat deia que era viva. No podia ser.

M'ha vist i ha cridat com un boig i després ha començat a córrer i jo no em podia moure.

PERE

Potser era la jaqueta del nen perdut.

DAVID

Era la de la nena. Rosa amb ratlles blaves. La de la meva neboda.

Per què m'ho hauria d'inventar?

RICARD

Perquè m'has fet la vida impossible des de l'accident d'aquell dia, perquè et penses que la nena és teva, perquè per fi era morta.

MAGDA

Voleu parar!

DAVID

No t'entenc. No estàs bé. Hauries de fer cas als metges. No estàs bé.

PERE

Sara, fem alguna cosa. Els missatgers han baixat al nostre lavabo. Estan buscant el nen. Jo he perdut la cinta. Si ho descobreixen. Hem de fer alguna cosa.

RICARD

Era la jaqueta de la meva filla. N'estic segur. Ara ho veig molt clar.

SARA

Ves-te'n a casa. Aquí, fas pena. Molta pena. La jaqueta de la teva filla... Esteu com una cabra. La teva dona m'ha dit que era morta. Jo t'he dit que la teva filla era morta. M'ha costat. He parlat per telèfon amb ella. M'ha costat. No ho faig mai. Però t'he vist desfet, preocupat. Has vingut preocupat. Per això he trucat. M'ha costat però ho he fet. He parlat amb la teva dona i m'ha dit que la nena era morta. I m'ha costat acceptar-ho. He tingut un moment de debilitat. I m'ha costat venir-t'ho a dir. M'he dit: seguretat. Amb seguretat. Li has de dir amb seguretat. I m'ha costat però t'ho he dit: és morta. M'ha costat, tot m'ha costat molt. M'ha costat tant que ara em fa mal em fa mal em fa mal que estigueu tan convençuts que la nena aquesta és viva. La nena és morta. I punt.

De sobte, en RICARD surt a buscar la nena.

PERE

Sara... Sara... Sara...

DAVID

No està bé, des que va tancar la meva nebodeta al lavabo que no està bé, i la meva germana...

MAGDA

No estan bé. Tens raó. Però la teva neboda és viva. I si ella és viva, el nostre...

PERE

Escolta'm, Sara... Joestic com tu, t'entenc perfectament. Els nervis els nervis els nervis de tot això. Mira què m'ha passat amb la cinta que he perdut. Els nervis els nervis/

CRISTINA

Tu com estàs, Sara?

PERE

Això... Com estàs?

MAGDA

S'ha acabat, Pere, s'ha acabat tot... Trobaran la nena, trobaran el nen, i el nostre fill estarà bé...

PERE

Calla, Magda.

M'he marejat, he tremolat, he vomitat, no?... Els nervis, Sara... Un error. És culpa de tot això.

DAVID

Ningú no va a buscar la nena?

MAGDA

Ja hi ha anat el teu cunyat, no?

CRISTINA

Si vols hi vaig jo.

PERE

Tu queda't amb mi.

DAVID

Però l'heu de trobar. Busqueu-la.

MAGDA

La trobaran, no pateixis. I te l'enduràs a casa. I vindran els metges i li donaran les pastilles a la teva germana i al teu cunyat i tu cuidaràs de la teva neboteta, i jo tindrè el meu fill, encara queda, però el tindrè, em pensava que tot era un senyal, un senyal terrible, però ara veig que tot anirà bé.

SARA

La trobarem. Però no te l'enduràs a casa. I no vindran els metges ni li donaran pastilles a ningú, ni cuidaràs de la teva neboteta, la trobaré jo, i quan la trobi li arrencaré les cames, els braços i els ulls.

Tothom calla.

SARA

Quan he trucat a la seva dona i m'ha dit que la nena era morta, he començat a notar unes pessigolles als peus, entre els dits, per sota els mitjons, i després em pujaven per la cama, i eren com mil homenets que em deien "això és molt fort", no ho havies sentit mai, una cosa així, i els homenets pujaven per les cames i arribaven al ventre i al coll i gairebé no podia parlar i no sentia res, no veia res, l'ull dret em picava, i he notat una llàgrima, devia ser una llàgrima, plorava, no m'havia passat mai, no m'havia passat mai, no m'havia passat mai, i avui he plorat per la seva filla morta, he plorat, he plorat, he plorat per alguna cosa, perquè la seva filla era morta.

Tothom calla.

CRISTINA

Jo l'entenc.

SARA

Trobeu-la.

La CRISTINA surt.

DAVID

Què li faràs?

Què és capaç de fer-li, eh?

Què?

LA MAGDA surt.

SARA

Trobeu-la i porteu-me-la.

DAVID

Eh?

Què és capaç de fer-li?

Què?

PERE

O sigui que no passa res per haver perdut la mitja hora de cinta? No em faràs res?

La SARA se'l mira. En PERE surt.

A4

Missatgers.

SARA

Li diran a la policia que he matat el meu fill, no?

DAVID

M'és igual. Jo vull que trobin la meva nena. La nena que he trobat al mostrador. L'he portada aquí i ara no sé on és... L'he de trobar.

SARA

Per què no hi has anat tu?

En DAVID continua buscant, cada vegada amb més violència.

SARA

Li he fet sense voler.

En DAVID continua buscant.

SARA

Tu què creus que em faran?

Un cop fort de taquilla. En DAVID es queda amb la porta de la taquilla a la mà.

DAVID

Vols callar? Has vist la nena? No? Doncs calla.

Calla.

T'estàs aquí quieta i em rebentes.

Em rebentes.

Has rebentat els morros del teu fill.

Em rebentes.

Calles.

Em rebentes.

No busques la meva nena, doncs calla.

SARA

És que... Quina nena? La teva nena? No és la teva nena... Què et passa?

En DAVID la fa callar de cop. Només queda una taquilla tancada. La mira.

DAVID

És aquí.

SARA

No és aquí.

DAVID

Calla.

SARA

Et dic que no és aquí. He vist com sortia corrent.

DAVID

Què?

Surt corrent.

Entra en RICARD.

RICARD

Com m'he d'haver vist a mi mateix? És impossible. Però quan m'he ficat al lavabo, i la jaqueta, i els nervis per trobar el teu fill i tot plegat...

M'abrades?

Com vols que hagi vist un segurata igual que jo?

És culpa de/

SARA

És culpa meva.

RICARD

No vull dir això.

SARA

Sí, sí. És culpa meva.

He matat el meu fill.

En RICARD surt.

B4

Seguretat.

Entra en RICARD. Mira a la SARA.

RICARD

Gràcies per haver trucat a la meva dona. De debò.

Si l'hagués trucada jo i m'hagués dit: "La teva filla és morta"... no me l'hauria creguda... Hauria notat que mentia, que anava plena de pastilles i jo hagués penjat i...

Gràcies per trucar tu. M'he pensat que la meva filla era morta i que ja podia deixar de sentir-me culpable.

Abans m'has dit que me n'anés.

Me n'aniré.

Ara me'n vaig.

Potser demà no torno.

No tornaré.

Segur.

És que... saps? Durant una estona jo també he estat feliç perquè la meva filla era morta.

En RICARD surt.

A5

Missatgers.

Entra en PERE.

SARA

Ja li heu dit a la policia que he matat el meu fill?

En PERE triga a contestar.

PERE

Ho sento. No sé què em passa. Ho he vist. Aquí dins. I ho he hagut de dir. I ara et...

SARA

Gràcies.

PERE

Què?

SARA

Que gràcies.

PERE

Sara... Per culpa meva...

SARA

De debò.

Entra la CRISTINA; la MAGDA, tot darrere.

CRISTINA

Ara vindran.

MAGDA

Sí, ara venen. Directament. Cap aquí. Tot directe. Cap aquí.

CRISTINA

A casa teva no contesta ningú. Hem donat l'adreça a la policia.

MAGDA

Sí, els l'he donada jo, l'adreça de casa teva, els l'he donada jo. Immediatament.

CRISTINA, *a la SARA.*

T'agrairia que els esperessis a fora.

MAGDA

Això. Surts. agafes totes les teves coses i els esperes a fora. Au.

CRISTINA, *a la MAGDA*

Vols callar?

Acompanya-la, Magda.

MAGDA

Jo? Jo estic amb tu. Amb tu.

CRISTINA

Jo no estic amb ningú.

Acompanya-la.

SARA, *a en PERE*

És mort, oi?

En PERE no respon. Se la mira amb tendresa.

MAGDA, *a la CRISTINA*

No ho entenc. Si...

La SARA surt.

La MAGDA surt.

CRISTINA

Pere...

PERE

No pateixis. No cal que et disculpis. Estic bé. Entenc que estiguessis nerviosa. Tot el que m'has dit...

CRISTINA

Vull estar sola.

En PERE surt. La CRISTINA respira. Molt. Té ganes de plorar. Però està tranquil·la. Finalment. Busca el mòbil. Truca.

CRISTINA

Amor, soc jo... Bé, bé, tot bé... Avui plego abans... Sí, sí que hi ha paquets... Però hem tancat... Hem tancat i punt... Tu ja has acabat?... Necessito veure't... Un mal matí, sí... Que sí, et dic que sí... Pots o no?... Necessito... Res... Res... Un mal matí, ja et dic... Ja es quedaran els altres missatgers... Tots... sí... Vols que ens veiem o no?... doncs res... No, més tard, no... Ara o res... Doncs res.

Penja. Té ganes de plorar.

Entra en DAVID ple de sang, amb la porta de la taquilla a la mà, plena de sang. Quan li cau a terra, la CRISTINA es gira.

DAVID

La nena era a baix. Al lavabo dels de seguretat. L'he vista de lluny i plorava, plorava com quan he arribat, i l'he vista darrer del mostrador, plorava molt, no suportó que plorin així les nenes, no ho suportó i menys si la nena és meva, és meva és meva, tancada al lavabo, i me l'estimo... i un home la volia agafar, no parava de dir que era la seva neboda, deia que era la seva neboda, que se la volia endur, em volia robar/

B5

Seguretat

DAVID, *ple de sang.*

Un dels missatgers de dalt, em mirava des de fora del lavabo, jo era dins, amb la meva nebodeta, la tenia, i ell m'ha vist des de fora, amb una cara de ràbia, amb una cara de molta ràbia, i ha començat a cridar que aquella nena no era de ningú, i la meva neboda ha començat a espantar-se, perquè no sabia on era, i jo he buscat les pastilles que li donem sempre, li dono les pastilles, em mira amb una cara, i es tranquil·litza, però el desgraciat del missatger cridava i no parava, i l'ha espantada

A6

Missatgers

DAVID

I he començat a cridar. I ell s'ha pensat que no seria capaç però m'he ficat al lavabo i no ho he pogut evitar... Ho sento... Ell tenia la meua nena... no suportava la violència, però estava segur que li volia fer alguna cosa estranya a la nena, l'agafava i la tocava pertot arreu, i no suportava la violència però no ho he pogut evitar, jo tenia la porta de la taquilla a les mans, no he controlat, aquest cop no he controlat/

B6

Seguretat

DAVID

Quan el collons de missatger, just a sobre meu, amb aquell ferro a les mans, no ho sé, ha començat a clavar cops amb aquell ferro, cops a la cisterna del lavabo, a la porta, i deia que li tornés la nena o que em mataria, i em mirava amb uns ulls, i jo estirat a terra fent que la meva nebodeta no ho veiés, i ell cridava i clavava cops de ferro i em deia que em mataria, i he començat a tremolar, per dintre, tot jo, tenia por, molta por, no sé, no sé, sense voler la meva nebodeta, no ho sé com ha, ell ha dit et mataré i he vist que el ferro baixava sobre meu, i no ho he fet expressament, ha estat un impuls, ha estat culpa de la por, la por m'ha fet, he posat la meva nebodeta al mig,

A7

Missatgers

DAVID

Després del cop, m'ha caigut el ferro a terra, i el cabron es tocava, mirava que estigués bé, i ell estava bé, i ha somrigut, el cabron, perquè estava bé, però la meva nena no estava bé, li he fet sense voler, jo volia rebentar el cap del cabron de baix i sense voler, li he...

La CRISTINA se'l mira i surt corrent.

B7

Seguretat.

DAVID

Hi ha una nena morta al lavabo.

Ningú no pensa fer res?

Fosc.